

החולץ ליבמתו

פרק רביעי יבמות

מג.

עין משפט נר מצוה

רבי לא שנהא. רבי שקידר את המשנה לא שנהא שמהא משנה שלא רצה לנסותה: רבי חייל. תלמידו מנין לו שהלכה כמותה שסתמה צברייתא: **שמיס טמאות.** דחזו למילמיה: **אחס טהורה.** דלא חזי למידי: **אחס צפני עלמה.** שאינה תחובה במסרק: **טמאה.** שראויה לנר או למיתוח לפרוש בגדים או חוט **זו מונו:** **אחס מצניטיס.** שמכל ג' הסמוכות ניטלה האמנועית מו לא חזי: **היפה הפיונה אחס.** מהשלימות הללו שנשמירו ג' עם החילונות וכן חילונה רחבה היא כעין חילונות שממסרק של עץ שלנו הלכך לא מהניא צדיהו וטהור: **למלקט.** מלקטים שקורין טנלי"ש: **לנר.** לנקר את הנר: **ולמיסות.** לפרוש בגד כעין החיטיים שמומתין עורות במסמרים: **טמאה.** לקמן פריך דהא תנא רישא כולן (א) אחת אחת צפני עמנו טמאות ואע"ג דלא התקיימה: **הא.** דקתני שמיס טמא בגווייתא: **אמנועיות** דחזוין טפי שהן כנגד בית יד המסרק וכשהוא אוחז צו מכוונות הן לרקוק: **והא.** דקתני שלש אין שמיס לא צברייתא ולא בחילונות (ב) [ומתן] דהא אמרין היתה חילונה אחת מהן טהור אלף אוחז המטוכות כלפי הראש דאין מכוונות כנגד בית יד המסרק ולא חזו כולי האי הלכך ג' הוא דחזו במתקנת אל שמיס לא חזו ולא מידי: **ל"א** הוא עיקר **גווייתא** וצרייתא. שמי שורות שמיס יש למסרק של צמר חילונות ופנימיות החילונות עיקר המלכה תלויה בהן ופנימיות לקלוט הכמר של יפול והלכך בחילונות צריך ג' במקום אחת והפנימיות דין צ"ב: **צקטיס.** שנטל עמה חמיכת עץ והיא נעשית לה בית יד ואינה צריכה מיקון אחר: **אלימא.** עבות ואינה צריכות בית יד: **זו דברי ר"ש.** ולאו סתמא הוא: **וכן עושין מעשה.** כלומר כך ראינו מנהג חכמים עושים: **רוכז של.** מדש ראשון ורוכז של אחרון ואמנעי שלם (ג): **והלכסא.** מניקה צריכה להמתין כ"ד מדש שני מיום שגולד בו ואשה שאינה מניקה צריכה להמתין (ד) **חששים מוין** מיום שמת צעלה ומוין מיום שנתארסה (ה) **כל הנשים יתארסו אנשואות קאי חוץ מן האלמנה אחת לאשמעינן ולא ארסות ומעוטינה מלינשא דבני הבחנה רבי יוסי מיקל טפי מכולהו דלמרא צארינה אחין (ו):** ק"ו. רב סמל מתמיה דעל דברי רבי יוסי שאסור ליארס מממת אצילות כל ל' דקתני לקמן (ז) **כמה אצילות שלה שלשים יום:** **במקום שאסור לכנס.** שנת שחל ט' צאז להיות בתוכה: **מוסר ליארס.** דאירוסין לאו שמחה נינהו: **מקום שמוסר לכנס.** תוך ל' יום של אצל דאצל אסור במתכנסת אלף שבעה ימים דכל שלשים יום לגיהוץ תנן פ' ואלו מנגלחין (ח) (מ"ק ד' ג). **אלף כיצוק לא** דלא תספורת גופה אי לאו דלתיא פרע פרע מנייר לא מיסרסא: **קודם הזמן הזה.** קא ס"ד קודם ט' צאז דהיינו כל השבת שחל להיות בתוכה מומעטין כו': **ומארסין.** דלאו שמחה היא ומלוא קעביד: **כי פניא התיא.** דמארסין: **קודם דקודם.** קודם שנת שחל ט"צ בתוכה דהתם מותר לכנס אסור לכנס אסור נמי ליארס וליכת ק"ו: **אלף**

וכי רבי לא שנהא (א) ר' חייא מנין לו אמר ליה והא תנן (א) במסרק של פשתן שניטלו שיניו ונשתתירו בו שתיים במאות ואחת טהורה וכולן שניטלו אחת אחת בפני עצמן במאות בשל צמר שניטלו שיניו אחת מביתנים טהור נשתתירו בו ג' במקום אחד טמא היתה החיצונה אחת מהן טהור ניטלו ב' ועשאן למלקט במאות אחת והתקינה לנר או למיתוח טמאה וק"ל דאין הלכה כאותה משנה אמר ליה בר מינה דההיא דר' יוחנן ור"ל דאמרי תרווייהו זו אינה משנה כו"ט אמר רב הונא בר מגוח משמיה דרב אידי בריה דרב איקא משום דקשיא רישא לסיפא דקתני של צמר שניטלו שיניו אחת מביתנים טהור הא נשתתירו בו שתיים במקום אחד טמא והדר תני נשתתירו בו ג' טמא ג' אין שתיים לא ומאי קושיא דלמא הא בגווייתא הא בברייתא אלא מהכא דקתני וכולן שניטלו אחת אחת בפני עצמן במאות ואע"ג דלא התקינה אימא סיפא אחת והתקינה לנר או למיתוח טמאה התקינה אין לא התקינה לא אמר אבוי ומאי קושיא דלמא הא בקתייהו הא בלא קתייהו א"ר פפא יומאי קושיא ודלמא הא בקטינתא הא באלמיתא אלא משום דמסיימו בה דווקאי זו דברי ר"ש שלח ר' חייא בר אבין מארסין תוך ג' וכן עושים מעשה וכן היה ר' אלעזר מלמדנו משום רבי חנינא הגדול רובו של ראשון ורובו של שלישי ואמנעי שלם אימור שרא ליארס ביום תשעים אמר ליה רב אשי לאמרימור והא רב ושמואל דאמרי תרווייהו צריכה להמתין ג' חדשים חוץ מיום שמת בו וחוף מיום שנתארסה בו ההוא לענין מינתק איתמר דרב ושמואל דאמרי תרווייהו צריכה להמתין כ"ד חודש חוץ מיום שגולד בו וחוף מיום שנתארסה בו והא ההוא דעבר סעודת אירוסין ביום תשעים ואפסדיה רבא לסעודתיה ההיא סעודת נשואין הוא יוהלכתא צריכה להמתין כ"ד חודש חוץ מיום שגולד בו וחוף מיום שנתארסה בו וצריכה להמתין ג' חדשים חוץ מיום שמת בו והוא מיום שנתארסה בו: **וחוף מן האלמנה וכו': אמר רב חסדא ק"ו ומה במקום שאסור לכנס מותר ליארס מותר ליארס ליארס לנר ול' דקתני לקמן (ז) **כמה אצילות שלה שלשים יום:** **במקום שאסור לכנס.** שנת שחל ט' צאז להיות בתוכה: **מוסר ליארס.** דאירוסין לאו שמחה נינהו: **מקום שמוסר לכנס.** תוך ל' יום של אצל דאצל אסור במתכנסת אלף שבעה ימים דכל שלשים יום לגיהוץ תנן פ' ואלו מנגלחין (ח) (מ"ק ד' ג). **אלף כיצוק לא** דלא תספורת גופה אי לאו דלתיא פרע פרע מנייר לא מיסרסא: **קודם הזמן הזה.** קא ס"ד קודם ט' צאז דהיינו כל השבת שחל להיות בתוכה מומעטין כו': **ומארסין.** דלאו שמחה היא ומלוא קעביד: **כי פניא התיא.** דמארסין: **קודם דקודם.** קודם שנת שחל ט"צ בתוכה דהתם מותר לכנס אסור לכנס אסור נמי ליארס וליכת ק"ו: **אלף****

במקום שמוסר לכנס. גרסי' ול"ג לספר דהא אמרין צירושלמי צמועד קטן לגיהוץ ולתספורת שלשים יום והר"ר יעקב מאורלייני"ש הביא מהך גרסא דאשה מותרת צניטלת עבר וכן איתא צה"ג ועוד מלינו למימר (ט) דהתם אליבא דר' יוסי קיימי דשרי תספורת צאזל דהכי כתב צעל ה"ג כשם שאסור לגלח צמועד כך אסור ל' נגלח צימי אצלו דברי רבי יהודה רבי יוסי ממיר כל ל' יום אסור לתספורת אחד זקנו אחד עבר ראשו ואחל כל עבר שבו וכשם שאסור ל' לניטול צפרנים צמועד כך אסור צימי אצלו דברי רבי יהודה ר' יוסי ממיר והאשה מותרת צניטלת עבר לאחר ז' ומיהו אין נראה דשמה אשה דשריא צאזלה שריא נמי בתשעה צאז וכן ר' יוסי דשרי לספר באצילות שרי נמי בתשעה צאז ועוד נראה דלרבי יוסי נמי אסור לספר דמסתמא יליף פרע פרע מנייר וכל ראשו הוא דשריא לגלח דניטול הוא אצל לספר אסור וכן משמע מתוך הלכות גדולות שהצתי וא"כ לא גרסינן הכא לספר דגילוח כל הראש לא מיקרי סיפורי: **שמוסר לכנס.** אחר שבעה ותוך ל' והא דמשמע צפ' ואלו מנגלחין (מ"ק ד' ג). **דאצל אסור לכנס** סכותו צמיס היינו תוך ז' דדוקא גיהוץ אסור תוך שלשים יום ומיהו גיהוץ דין שרי דלאמרינן צפ"ק דתצות (ד' י): דגיהוץ שלנו כציצוס שלהס ואין להאריך (ט): **מאי היא** דתנן. לנחאי דפרשיית דבאצילות פליגי רבי יהודה ורבי יוסי קשה דווקאי הא דשרי לארס בתשעה צאז כרבי יהודה דשרי נמי צאזל וכי תימא מ"מ תסודה ליה שצרת רבי יוסי הפוכה מדרבי יהודה ל' יהודה יהודה ממניר טפי ציצוס מצאירוסין ולרבי יוסי איפכא ע"כ אין הש"ס חושש צכך דהא לקמן צעי למימר דמנאי היא וי"ל דאין נראה להש"ס ששום תנא יחלוף אמתי' דשרי לארס צט' צאז אס לא ימלא צרייתא צפירוש דהא לקמן כשמלא צרייתא נמי צהדיא דקתני מומעטין מליארס דוחק וצוקי לה צסקודת אירוסין כי היכי דלא תפלוג אמתי' [דהתם]: **צפרק צתרא דתענית** צירושלמי מוקי צצנין ונטיעה של שמחה כגון אצורנקי של מלכיס וי"מ דמשא ומתן נמי איירי בשל שמחה כגון כרבי חופה ואין נראה דלא אסר אלף סעודה עומת ונראה דרביי משא ומתן קא אסר שימעטו יותר מצאשר ימיס: **ומה במקום שאסור ליארס וליכת** ו"מ מה לקודם דקודם שמוסר לקודם דקודם מק"ו לשלשים יום אצילות שמוסר ליארס וליכת או משא ומתן יתסר צשלשים יום אצילות מק"ו לתספורת צקודם דקודם או מספורת לישרי צשלשים יום של אצילות ולפי המסקנא ניחא: **ולית**

ולית ודא מ"מ אסור דהא אף שיהיה עובד כוכבים ועבר הבא על בת ישראל הולד כשר נוד דמזוה מיהא לא חזי ישראל פסול מיהא ליקר הלכך מילתא פשוטה היא שהולד פגום לכהונה: **תוספות ישינים** ודא צברייתא פי היא דלמרי' שלם (א) (או שמיס) מיירי צברייתא פי ולא בחילונות ממש דהא אמרי' (קמיימא) [דתימה] החילונה אחת מהן טהורה אלף בחזות האשיות כפי הראש (סא). י"מ צברייתא בשורה החילונה וגווייתא מיירי בשורה הפנימית אלינן משכות כלפי בית יד המסרק ולן חזו כולי האי הלכך שלהס (ב) דחזו במקפת אלף שמיס לא חזו מיירי ועוד יש לפרש גווייתא וגווייתא) כי שמי שורות יש למסרק של צמר חילונות ופנימיות עיקר התלכס תלויה בהס ופנימיות לקלוט את הזמר של יפול והלכך בחילונות צריך שלש מתקנת אחד והפנימיות דין שמיס: **בתנ"י** כל הנשים יתארסו אנשואות קאי וחוץ מן האלמנה אחת לאשמעינן מלינשא דבני הבחנה רבי יוסי מיקל טפי מכולהו דלמרא צארינה אחין (ו): **ק"ו.** רב סמל מתמיה דעל דברי רבי יוסי שאסור ליארס מממת אצילות כל ל' דקתני לקמן (ז) **כמה אצילות שלה שלשים יום:** **במקום שאסור לכנס.** שנת שחל ט' צאז להיות בתוכה: **מוסר ליארס.** דאירוסין לאו שמחה נינהו: **מקום שמוסר לכנס.** תוך ל' יום של אצל דאצל אסור במתכנסת אלף שבעה ימים דכל שלשים יום לגיהוץ תנן פ' ואלו מנגלחין (ח) (מ"ק ד' ג). **אלף כיצוק לא** דלא תספורת גופה אי לאו דלתיא פרע פרע מנייר לא מיסרסא: **קודם הזמן הזה.** קא ס"ד קודם ט' צאז דהיינו כל השבת שחל להיות בתוכה מומעטין כו': **ומארסין.** דלאו שמחה היא ומלוא קעביד: **כי פניא התיא.** דמארסין: **קודם דקודם.** קודם שנת שחל ט"צ בתוכה דהתם מותר לכנס אסור לכנס אסור נמי ליארס וליכת ק"ו: **אלף**

במקום שאסור לכנס. גרסי' ול"ג לספר דהא אמרין צירושלמי צמועד קטן לגיהוץ ולתספורת שלשים יום והר"ר יעקב מאורלייני"ש הביא מהך גרסא דאשה מותרת צניטלת עבר וכן איתא צה"ג ועוד מלינו למימר (ט) דהתם אליבא דר' יוסי קיימי דשרי תספורת צאזל דהכי כתב צעל ה"ג כשם שאסור לגלח צמועד כך אסור ל' נגלח צימי אצלו דברי רבי יהודה רבי יוסי ממיר כל ל' יום אסור לתספורת אחד זקנו אחד עבר ראשו ואחל כל עבר שבו וכשם שאסור ל' לניטול צפרנים צמועד כך אסור צימי אצלו דברי רבי יהודה ר' יוסי ממיר והאשה מותרת צניטלת עבר לאחר ז' ומיהו אין נראה דשמה אשה דשריא צאזלה שריא נמי בתשעה צאז וכן ר' יוסי דשרי לספר באצילות שרי נמי בתשעה צאז ועוד נראה דלרבי יוסי נמי אסור לספר דמסתמא יליף פרע פרע מנייר וכל ראשו הוא דשריא לגלח דניטול הוא אצל לספר אסור וכן משמע מתוך הלכות גדולות שהצתי וא"כ לא גרסינן הכא לספר דגילוח כל הראש לא מיקרי סיפורי: **שמוסר לכנס.** אחר שבעה ותוך ל' והא דמשמע צפ' ואלו מנגלחין (מ"ק ד' ג). **דאצל אסור לכנס** סכותו צמיס היינו תוך ז' דדוקא גיהוץ אסור תוך שלשים יום ומיהו גיהוץ דין שרי דלאמרינן צפ"ק דתצות (ד' י): דגיהוץ שלנו כציצוס שלהס ואין להאריך (ט): **מאי היא** דתנן. לנחאי דפרשיית דבאצילות פליגי רבי יהודה ורבי יוסי קשה דווקאי הא דשרי לארס בתשעה צאז כרבי יהודה דשרי נמי צאזל וכי תימא מ"מ תסודה ליה שצרת רבי יוסי הפוכה מדרבי יהודה ל' יהודה יהודה ממניר טפי ציצוס מצאירוסין ולרבי יוסי איפכא ע"כ אין הש"ס חושש צכך דהא לקמן צעי למימר דמנאי היא וי"ל דאין נראה להש"ס ששום תנא יחלוף אמתי' דשרי לארס צט' צאז אס לא ימלא צרייתא צפירוש דהא לקמן כשמלא צרייתא נמי צהדיא דקתני מומעטין מליארס דוחק וצוקי לה צסקודת אירוסין כי היכי דלא תפלוג אמתי' [דהתם]: **צפרק צתרא דתענית** צירושלמי מוקי צצנין ונטיעה של שמחה כגון אצורנקי של מלכיס וי"מ דמשא ומתן נמי איירי בשל שמחה כגון כרבי חופה ואין נראה דלא אסר אלף סעודה עומת ונראה דרביי משא ומתן קא אסר שימעטו יותר מצאשר ימיס: **ומה במקום שאסור ליארס וליכת** ו"מ מה לקודם דקודם שמוסר לקודם דקודם מק"ו לשלשים יום אצילות שמוסר ליארס וליכת או משא ומתן יתסר צשלשים יום אצילות מק"ו לתספורת צקודם דקודם או מספורת לישרי צשלשים יום של אצילות ולפי המסקנא ניחא: **ולית**

ולית ודא מ"מ אסור דהא אף שיהיה עובד כוכבים ועבר הבא על בת ישראל הולד כשר נוד דמזוה מיהא לא חזי ישראל פסול מיהא ליקר הלכך מילתא פשוטה היא שהולד פגום לכהונה: **תוספות ישינים** ודא צברייתא פי היא דלמרי' שלם (א) (או שמיס) מיירי צברייתא פי ולא בחילונות ממש דהא אמרי' (קמיימא) [דתימה] החילונה אחת מהן טהורה אלף בחזות האשיות כפי הראש (סא). י"מ צברייתא בשורה החילונה וגווייתא מיירי בשורה הפנימית אלינן משכות כלפי בית יד המסרק ולן חזו כולי האי הלכך שלהס (ב) דחזו במקפת אלף שמיס לא חזו מיירי ועוד יש לפרש גווייתא וגווייתא) כי שמי שורות יש למסרק של צמר חילונות ופנימיות עיקר התלכס תלויה בהס ופנימיות לקלוט את הזמר של יפול והלכך בחילונות צריך שלש מתקנת אחד והפנימיות דין שמיס: **בתנ"י** כל הנשים יתארסו אנשואות קאי וחוץ מן האלמנה אחת לאשמעינן מלינשא דבני הבחנה רבי יוסי מיקל טפי מכולהו דלמרא צארינה אחין (ו): **ק"ו.** רב סמל מתמיה דעל דברי רבי יוסי שאסור ליארס מממת אצילות כל ל' דקתני לקמן (ז) **כמה אצילות שלה שלשים יום:** **במקום שאסור לכנס.** שנת שחל ט' צאז להיות בתוכה: **מוסר ליארס.** דאירוסין לאו שמחה נינהו: **מקום שמוסר לכנס.** תוך ל' יום של אצל דאצל אסור במתכנסת אלף שבעה ימים דכל שלשים יום לגיהוץ תנן פ' ואלו מנגלחין (ח) (מ"ק ד' ג). **אלף כיצוק לא** דלא תספורת גופה אי לאו דלתיא פרע פרע מנייר לא מיסרסא: **קודם הזמן הזה.** קא ס"ד קודם ט' צאז דהיינו כל השבת שחל להיות בתוכה מומעטין כו': **ומארסין.** דלאו שמחה היא ומלוא קעביד: **כי פניא התיא.** דמארסין: **קודם דקודם.** קודם שנת שחל ט"צ בתוכה דהתם מותר לכנס אסור לכנס אסור נמי ליארס וליכת ק"ו: **אלף**

צא א מיי פ"ח מהל' כלס הלכה ד: **צב** ג מיי סס הלכה ג ועין שם צ"ב: **צד** ד מיי פ"ח מהלכות גירושין הו סמג עשין ג טושי"ע ה"ע פ"י ג ספק א וספק יא: **צד** ה מיי פ"ח מהל' מעניית הלכה ו סמג עשין מד"ס ג טושי"ע א"ח סימן תקנא ספק ג: **צה** ו מיי וסמג סס טושי"ע א"ח סימן תקנא ספק ג צד"ג גס מיי"ק והר"ש השמיני וע"י צ"י סימן תקנ"א טעם להשמטה ה: **צז** ז מיי פ"י מהלכות אשיות הלכה ד טור ש"ע סס:

תוספות ישינים (המשך)

דבני הבחנה ר' יוסי מיקל טפי מכולהו דלמרינן צד' אחין (לה): **ובה** במקום שאסור לכנס ולספר כגון שבת שחל ט' צאז להיות בתוכה מותר לארס נראה דל"ג לספר שרי אין לקמן מקום שמוסר לספר כגון (א) ל' יום אצילות א"א לומר כן שהרי כן שרי אסור לספר כל שלשים יום כדלפינן פרע פרע מנייר ולפי הספרים שגורסים לספר י"ל דמיירי צאשה דשריא צניטלת עבר כל ל' יום ודוקא לא דמנאי לא דאקרא ניטלת עבר צאשה שבת שחל ט' צאז להיות בתוכה הלא אין לו זה אלף יוול לגלח שערה וי"מ דלשכחין דמותר לספר מוין ל' יום בתפוחו אצילו אצל שבת שחל ט' צאז להיות בתוכה סבירא הוא אסור ממש דלא צריך רק להמתין מעט שעבור ט' צאז אצל אצילות שרי להקל שערו בתפוחו אצילו משמע הלא בתוך ל' יום מותר לכנס וא"ח הא אמרין אצל אסור לכנס סכותו צמיס וי"ל התם מיירי מוין שבעה אצל לאחר שבעה שרי ועמה אף גיהוץ שלנו שרי דגיהוץ שלנו כציצוס שלהס דהכי אמרין התם אצורנקי של מלכיס וי"מ דמשא ומתן נמי איירי בשל שמחה כגון כרבי חופה ואין נראה דלא אסר אלף סעודה עומת ונראה דרביי משא ומתן קא אסר שימעטו יותר מצאשר ימיס: **ומה במקום שאסור ליארס וליכת** ו"מ מה לקודם דקודם שמוסר לקודם דקודם מק"ו לשלשים יום אצילות שמוסר ליארס וליכת או משא ומתן יתסר צשלשים יום אצילות מק"ו לתספורת צקודם דקודם או מספורת לישרי צשלשים יום של אצילות ולפי המסקנא ניחא: **ולית**

ולית ודא מ"מ אסור דהא אף שיהיה עובד כוכבים ועבר הבא על בת ישראל הולד כשר נוד דמזוה מיהא לא חזי ישראל פסול מיהא ליקר הלכך מילתא פשוטה היא שהולד פגום לכהונה: **תוספות ישינים** ודא צברייתא פי היא דלמרי' שלם (א) (או שמיס) מיירי צברייתא פי ולא בחילונות ממש דהא אמרי' (קמיימא) [דתימה] החילונה אחת מהן טהורה אלף בחזות האשיות כפי הראש (סא). י"מ צברייתא בשורה החילונה וגווייתא מיירי בשורה הפנימית אלינן משכות כלפי בית יד המסרק ולן חזו כולי האי הלכך שלהס (ב) דחזו במקפת אלף שמיס לא חזו מיירי ועוד יש לפרש גווייתא וגווייתא) כי שמי שורות יש למסרק של צמר חילונות ופנימיות עיקר התלכס תלויה בהס ופנימיות לקלוט את הזמר של יפול והלכך בחילונות צריך שלש מתקנת אחד והפנימיות דין שמיס: **בתנ"י** כל הנשים יתארסו אנשואות קאי וחוץ מן האלמנה אחת לאשמעינן מלינשא דבני הבחנה רבי יוסי מיקל טפי מכולהו דלמרא צארינה אחין (ו): **ק"ו.** רב סמל מתמיה דעל דברי רבי יוסי שאסור ליארס מממת אצילות כל ל' דקתני לקמן (ז) **כמה אצילות שלה שלשים יום:** **במקום שאסור לכנס.** שנת שחל ט' צאז להיות בתוכה: **מוסר ליארס.** דאירוסין לאו שמחה נינהו: **מקום שמוסר לכנס.** תוך ל' יום של אצל דאצל אסור במתכנסת אלף שבעה ימים דכל שלשים יום לגיהוץ תנן פ' ואלו מנגלחין (ח) (מ"ק ד' ג). **אלף כיצוק לא** דלא תספורת גופה אי לאו דלתיא פרע פרע מנייר לא מיסרסא: **קודם הזמן הזה.** קא ס"ד קודם ט' צאז דהיינו כל השבת שחל להיות בתוכה מומעטין כו': **ומארסין.** דלאו שמחה היא ומלוא קעביד: **כי פניא התיא.** דמארסין: **קודם דקודם.** קודם שנת שחל ט"צ בתוכה דהתם מותר לכנס אסור לכנס אסור נמי ליארס וליכת ק"ו: **אלף**

(א) אולי דבין כגון ב' יום של אצילות א"א לומר כן שהרי אסור לספר כל ל' יום. (ד) צ"ל דשמי אצילות חדשה מתאבלת ישנה.